

מוכן באמת להיות הוא בחינת הנ"ל. כעין זה שמעתי מפי מו"ז ז"ל כי היה מוכן קרח להיות ראש על הלויים כמו אהרן על הכהנים. ונראה שכן רמז לו משה רבינו ע"ה ויקרב אותך כו' בני לוי אתך (שם טו. י). אלא שדחק את השעה ונדחה:

[תרמ"ב]

על המדרש¹ שאמרו השבטים הראיתם בן פוטי כו' ותימה שחלילה לומר שלא הסכימו כל בני ישראל לנקום מזמרי ומודינית. ויש לומר דכתיב (במדבר כה, יא) בקנאו את קנאתי בתוכם. יש לפרש כי פינחס פעל קנאת ה' בלב כל איש ישראל ולכן היו כולם מוכנים לזה. ולכן אמרו. שלמה לקח לו פינחס זאת. אכן הפסוק מעיד כי מעשה פנחס היה. וכאשר הבין משה רבינו ע"ה ואמר קריינא דאגרתא כו'?. שראה כי הוא פעל זאת ההתעוררות אצל כל בני ישראל. ורמז לדבר דכתיב (שם) השיב את חמתי וכתיב התם (מלאכי ב, ו) ורבים השיב מעון. פירוש בקנאתו זאת התעורר קנאה ותשובה בלבות כל בני ישראל כנ"ל. ולכן ניתן לו הכהונה שהיא עבודת הכהן גדול לעורר במעשיו כל בני ישראל שהוא השליח לקרב קרבנם ועבודתם לה'. וכבר כתבנו² כי זכה לכהונה ברין. והכל היה מוכן כי דור המדבר היה בחינת תורה בחינת משה רבינו ע"ה והוכן להם אחרון הכנין שהיה עוד נביא קודם משה רבינו ע"ה.³ וכמו כן עתה התחיל

בחינת ארץ ישראל בחינת תפלה וקרבות והוא התעוררות התחתונים ולכן הקדים כהונת פינחס קודם התמנות יהושע על בני ישראל. וזהו ענין פרשת תמידין ומוספין שנאמרו כאן⁴ שהוא בחינת התקשרות כל המעשים אליו יתברך. לכן התיקון גם בזמן כי בחינת תורה שבכתב למעלה מן הזמן וכתיב (במדבר כה, ו) העשויה בהר סיני. דאמרו (שמות כד, ז) נעשה ונשמע. ודור המדבר היה בחינת נשמע. ועתה התחיל בחינת נעשה. ורצה הקב"ה שעל ידי משה רבינו ע"ה יהיה חיבור בחינות תורה ותפלה. כענין מאמר חז"ל⁵ עד שאתה מצוני על בני צוה בני עלי כנ"ל. שבחינת משה רבינו ע"ה היה המשכת רצון מלמעלה למטה. ועתה התחיל השתוקקות מתחתונים למעלה כנ"ל. ובוזה פרשנו מאמרם ז"ל⁶ על ידי שאמר משה והדבר אשר יקשה כו' תקריבון אלי ושמעתיו (דברים א, י) הראה לו דין בנות צלפוזר. ותימה הלא האיש משה עניו מאוד (במדבר יב, ג). וגם הא אמר ושמעתיו ולא תלה הגדולה בעצמו חס ושלום. אכן הוא הדבר אשר דיברנו כי משה רבינו ע"ה היו כל מעשיו על פי הנהגה שבשמים כאשר חכמים הגידו⁷ אין משה רבינו ע"ה אומר כלום רק מפי הגבורה. ועתה התחיל התחדשות ההנהגה על פי עבדי ה' שהיא בחינת תורה שבעל פה. כאשר היה במעשה פינחס קנאין פוגעין⁸. אחר כך כן בנות צלפוזר דוברות (במדבר כו, ז). דלכאורה מיותר דהוה ליה למימר (שם) נתן נתן כו'.

1 תחומא פינחס, א.
 2 "וירא פנחס בן אלעזר, מה ראה אמר רב ראה מעשה, תזכר הלכה. אמר לו אחי אבי אבא, לא כך לימדתי ברדתך מחר סיני הובעל את הבנות קנאין פוגעין בו אמר לו קריינא דאגרתא איהו ליהי פרוקא" (סנהדרין פב ע"א).
 3 תרל"א ד"ה 'במדרש'.
 4 שמור ג, טז שם, הן תחומא שמות, ה.
 5 עיין במדבר כה-כט.
 6 זחר ד"ה ע"א שם. ח ע"א שם, יא ע"ב ע"ע לקוטי תורה בראשית, ד"ה 'סוד הטא אדם הראשון' טעמי המצות ויקרא, ד"ה 'מצות הקרבנות' וד"ה על כל קרבן.
 7 "עלה על הר העברים הוזה, אמר לפניו ריבונו של עולם הואיל ואתה מסלקני מן העולם הודיעני מה פרנסים אתה מעמיד עליהם" (שחר א, י, ג יא ע"ב).
 8 במד' כא, יב.
 9 ספרי נשא, מו עיף רשי' במדבר יז, יג ד"ה זיעמוד בין המותים.
 10 סנהדרין פב ע"א.